

Bet. o. lovf. vedr. tilsyn med firmapensionskasser m.v.

der bør man efter min opfattelse - om ikke andet så af ordensmæssige grunde - præcisere i tilsynslovene, at den, til hvem en af Finanstilsynet truffet afgørelse retter sig, naturligvis har partsstatus i relation til afgørelsen, også selv om den pågældende ikke er en tilsynsbelagt virksomhed.«

Forslaget indebærer, at det ikke kun er firmapensionskassen, der anses som part i de sager, hvori Finanstilsynet træffer afgørelser, men at tillige andre, som f.eks. kunder i firmapensionskassen, som Finanstilsynets afgørelse retter sig til, er parter i forhold til sagen.

Partsstatus betyder, at de gældende forvaltningsretlige regler om partshøring, aktindsigt og klageadgang også finder anvendelse for disse.

Kunder, der på grund af en afgørelse fra Finanstilsynet bliver berørt af afgørelsen - selv om selve afgørelsen formelt set alene er rettet mod instituttet - skal også betragtes som part.

Det må i øvrigt i de enkelte sager bero på en konkret vurdering af sagen, herunder afgørelsens art, hvem der i den enkelte sag efter den foreslåede bestemmelse skal betragtes som parter. Det bemærkes dog, at kunder, der efter forvaltningslovens almindelige partsbegreb ikke ville kunne opnå partsstatus, heller ikke efter lovforslagets bestemmelser vil kunne få det, ligesom det heller ikke er alle, der har en »interesse« i en sag, der vil kunne opnå partsstatus.

Til nr. 7

Advokat, dr.jur. Jan Schans Christensen anfører i sin eneudredning, side 144:

»Erhvervsankenævnet har imidlertid yderligere fastslået, at selv, hvor Finanstilsynet på baggrund af en konkret klage iværksætter en undersøgelse vedrørende en firmapensionskasse overholdelse af god pensionskassepraksis, bliver den, som har indgivet klagen, ikke part i sagen vedrørende undersøgelsen. Han eller hun har dermed ikke krav på at få aktindsigt i, endsi- ge ret til at fremsætte sine bemærkninger til, den redegørelse fra pengeinstituttet, som Finanstilsynet indhenter foranlediget af klagen. Og han eller hun har dermed heller ikke mulighed for at vurdere, om og i hvilket omfang Finanstilsynet forfølger sagen, eller for at påklage Finanstilsynets afgørelse, hvis Finanstilsynet efter at have foretaget sin undersøgelse ikke finder anledning til at foretage sig yderligere over for pengeinstituttet.«

Den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, at Finanstilsynet under særlige omstændigheder tillige kan give kunder m.fl. en eller flere partsbeføjelser. Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at der er tale om en sag, der vedrører tilsynet med, at pensionskasser drives i overensstemmelse med god pensionskassepraksis, samt at sagen har en direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser efter denne bestemmelse kan ikke tilkendes juridiske og fysiske personer i deres egenskab som nævnt i stk. 2 og 3.

Finanstilsynet er ikke klageinstans for kunders klager over firmapensionskasser.

Finanstilsynet kan således kun skride ind over for en generel eller principiel adfærd i strid med god pensionskassepraksis, hvis der er tale om en praksis fra pensionskassens side og ikke blot en adfærd i et enkeltstående tilfælde. Der kan dog forekomme tilfælde, hvor det påklagede forhold kan tages op af tilsynet på baggrund af et enkeltstående tilfælde, forudsat at tilfældet er udtryk for en generel adfærd i strid med god pensionskassepraksis.

Når Finanstilsynet tager en sag op vedrørende god pensionskassepraksis, har det hidtil alene været den berørte pensionskasse, som blev inddraget som part i sagen. Da det imidlertid ikke kan afvises, at der i konkrete sager af den her omhandlede beskaffenhed kan være forhold, som har direkte og væsentlig betydning for en kunde m.fl., foreslås det med denne bestemmelse, at der tillægges tilsynet adgang til - gennem et konkret skøn inden for rammerne af bestemmelsen - at tillægge kunden m.fl. visse partsbeføjelser.

Det forhold, at sagen skal have væsentlig betydning for kunden m.fl., er udtryk for, at der skal indlægges et væsentlighedskriterium i tilsynets skøn.

Ved vurderingen af, om partsbeføjelser skal gives, skal Finanstilsynet foretage en afvejning af f.eks. kundens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter og hensynet til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de virksomheder, der er under tilsyn.

Endelig skal Finanstilsynet foretage en afgrænsning af, hvilken del af sagen der vedrører den pågældende. Tildeling af partsbeføjelser efter stk. 4 forudsætter, at sagen kan afgrænses. Da Finanstilsynet selv er nærmest til at foretage en afvejning af de berørte interesser, foreslås det, at